

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 24 MAART 2006

S.R. 223

De Rechtbank van Eerste Aanleg, zitting houdende te Veurne, Provincie West-Vlaanderen, elfde kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis verleend :

bulletin

IN ZAKE VAN HET OPENBAAR MINISTERIE, waaraan zich gevoegd heeft :

:, bediende, wonende te ,

burgerlijke partij, hebbende als raadsman Mr , advocaat te

T E G E N :

, bediende, geboren
, wonende te

met maatschappelijke zetel gevestigd te

, bouwvakarbeider, geboren
, wonende te

beklaagden, niet-verschijnende,
de eerste en tweede hebbende als raadsman Mr , advocaat te
de derde hebbende als raadsman Mr , advocaat te

Not.nr.

Beklaagd van:

DE EERSTE, DE TWEEDE EN DE DERDE

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146 lid 1-1°, 146 lid 2-3-4, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu

1. door op het terrein, gelegen te _____ ten kadaster gekend
onder _____ in eigendom toebehorende (sedert 30.09.2003)
aan _____ : met maatschappelijke zetel te _____

een muur te hebben opgetrokken en een dakterras te hebben aangelegd zonder stedenbouwkundige vergunning

De derde

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 01.01.2003 tot 30.09.2003

De eerste en de tweede

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 01.08.2003 tot 30.09.2003

2. De eerste en de tweede

en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben met onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder voor buurman

te _____ : in de periode gaande van 30.09.2003 tot de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, zijnde 20 juli 2004.

met de omstandigheid, wat de eerste (in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van de tweede verdachte) en tweede verdachte betreft, dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de

uitoefening van hun beroep of activiteit (in casu) onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen, en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep.

- - -
- -

Gelet op het tussenvonnis van 8 oktober 2004 waarin een plaatsbezoek werd bevolen.

Gezien het proces-verbaal van plaatsopneming van 15 oktober 2004.

Gezien het tussenvonnis van 19 november 2004 waarbij de debatten werden heropend.

Gezien het tussenvonnis van 17 december 2004 waarbij alvorens recht te doen ingenieur-architect werd aangesteld.

Gelet op het deskundig verslag van 20 april 2005.

Gezien de overige stukken van de rechtspleging.

Gehoord Mr in zijn middelen en besluiten namens de burgerlijke partij.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn eis.

Gehoord Mr in zijn verdedigingsmiddelen, voorgedragen voor de eerste en tweede beklaagden.

Gehoord Mr in zijn verdedigingsmiddelen, voorgedragen voor de derde beklaagde.

Nopens de strafvordering.

1. Eerste beklaagde is zaakvoerder van tweede beklaagde. Op naam van derde beklaagde werd op 15.05.2003 een bouwvergunning afgeleverd voor het renoveren en uitbreiding van een gezinswoning.

Beklaagden worden ten laste gelegd tijdens de geïncrimineerde periode zoals omschreven in de dagvaarding zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een muur te hebben opgetrokken en een dakterras te hebben aangelegd en deze beweerde wederrechtelijk verrichte werken in stand gehouden te hebben tot de datum van de dagvaarding, zijnde 8 oktober 2004.

2. Uit het strafbundel, de besluiten van de burgerlijke partij, de plaatsopneming én het stuk van derde beklaagde blijkt dat die laatste noch als eigenaar, noch als uitvoerder één van voormelde inbreuken pleegde. Reeds uit stuk 14 van het strafbundel bleek dat het aanleggen van het dakterras en het bouwen van de muur in opdracht van eerste en tweede beklaagden gebeurden. Uit de plaatsafstapping bleek nogmaals dat het bouwen van de muur en het aanleggen van het dakterras gebeurde in opdracht van eerste en tweede beklaagde. Tevens verklaarde eerste beklaagde (niet-genummerde stukken strafbundel) dat derde beklaagde tijdens de geïncrimineerde periode geen eigenaar was van het pand. Er liggen geen stukken voor van kadaster en registratie omtrent een eventueel bezit door derde beklaagde.

Derde beklaagde dient dan ook vrijgesproken te worden van de tenlastelegging onder 1.

3. De tenlastelegging onder 2 werd gepleegd in woongebied. Gelet op het nieuwe art. 146, 3° lid van het decreet van 4 juni 2003 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (DORO) is het misdrijf van instandhouden in dergelijk gebied, dat geen ruimtelijk kwetsbaar gebied is, niet langer strafbaar.

4. Evenwel dient nog geoordeeld te worden over de strafvordering betreffende de tenlasteleggingen onder 1. Uit de ter zitting neergelegde foto's, de plaatsafstapping en het deskundig verslag bleek dat de inbreuken lastens eerste en tweede beklaagden bewezen voorkomen en dat deze bij de aanpalende geboor heel wat waterschade veroorzaakten.

Wie de bewezen inbreuken kunnen verweten worden dient bekeken te worden in het licht van de volgende gegevens.

Tweede beklaagde stelde zich onder meer als maatschappelijk doel de aankoop en verkoop van onroerende goederen in het algemeen (zie map identiteit en gerechtelijk verleden strafbundel).

De Rechtbank kan, zelfs bij opzettelijk gepleegde misdrijven, afwegen wie de zwaarste fout beging en die (rechts)persoon veroordelen. In casu blijkt dat de tenlastelegging onder 1 begaan werd voor rekening van de rechtspersoon, tweede beklaagde, binnen haar maatschappelijk doel. Tweede beklaagde beging dan ook de zwaarste fout. Zij beschikt over een blanco-strafregister. Gelet op dat blanco-strafregister kan haar een effectieve geldboete opgelegd worden zoals hierna bepaald.

Nopens de herstellvordering.

Op 29.03.2004 stelde het CBS van een herstellvordering in waarbij zij het herstel in de oorspronkelijke staat vorderde conform het plan dd. 15.05.2003, onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging in geval niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Op 19.04.2004 sloot de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich bij die herstellvordering aan en maakte die tot de zijne, tevens onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag.

In haar nota burgerlijke partij-stelling, neergelegd ter zitting dd. 08.10.2004, vorderde de burgerlijke partij tevens het herstel in de vorige staat, wat voor haar impliceerde dat de muren dienden afgebroken te worden en het dakwerk en de waterafvoer dienden hersteld te worden, onder verbeurte van een dwangsom van 200 euro per dag vertraging bij de aanvang of de beëindiging van de werken. In haar besluiten, neergelegd ter zitting dd. 2.12.2005, is sprake van het wegmaken van een dakkapel die op minder dan 1,90 meter van de zijdelingse perceelsgrens werd opgetrokken.

Tweede beklaagde verkreeg op 13.05.2005 een (regularisatie)vergunning van het CBS van voor het regulariseren van een scheidingsmuur met daktuin bij de woning. De vergunning werd afgeleverd onder voorwaarde dat de scheidingsmuur werd afgebroken en de gevraagde metalen afsluiting van het terras vervangen werd door een glazen afscherming. Uit de foto's van de verbalisanten genomen tijdens het aanvullend onderzoek blijkt dat de scheidingsmuur werd afgebroken.

Op dezelfde datum als voormelde regularisatievergunning werd ook een (regularisatie)vergunning verleend voor een dakuitbouw bij een woning. Er werd enkel als voorwaarde gesteld dat de schouw diende afgebroken te worden. Uit de foto's van de verbalisanten genomen tijdens het aanvullend onderzoek blijkt dat de schouw werd afgebroken.

Gelet op de ondertussen uitgevoerde afbraak vallen de herstellvorderingen zonder voorwerp daar waar ze die afbraak betrof.

Gelet op de verworven regularisatievergunningen komen de overige onderdelen van de herstellvorderingen te vervallen.

Overwegende dat er verzachtende omstandigheden bestaan ten voordele van de tweede beklaagde, spruitend uit het blanco strafregister.

Gezien artikelen : 40, 44, 45, 85, 100 van het Strafwetboek;
art. 1382 BWB,
art. 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146 lid 1-1°, 146 lid 2-3-4, 147,
148, 149 en 204 decreet dd. 18.05.1999 (BS 08.06.1999),
art. 99 § 1-1°
art. 28 en 29 w. 1.8.1985;
art. 1 Wet van 5 maart 1952, zoals gewijzigd en aangevuld tot op
heden,
art. 2, 11, 12, 14, 30, 31, 34, 35, 37, 40 en 41 van de wet van
15 juni 1935,
art. 162, 182, 189, 190, 191, 194 van het Wetboek van Strafvor-
dering door de heer Voorzitter aangeduid;

Om deze redenen, **DE RECHTBANK**, rechtdoende op tegenspraak,

- Wat de eerste beklaagde betreft:

Verklaart met betrekking tot de tenlastelegging onder 2 de straf-
vordering niet langer ontvankelijk.

Spreekt de eerste beklaagde **VRIJ** van de tenlastelegging onder 1.

- Wat de tweede beklaagde de betreft:

Verklaart met betrekking tot de tenlastelegging onder 2 de straf-
vordering niet langer ontvankelijk.

Veroordeelt de tweede beklaagde met betrekking tot de tenlaste-
legging onder 1, verzachtende omstandigheden in acht nemende,
tot:

een geldboete van **VIJFHONDERD EURO**, verhoogd met 40 opdecimen en
aldus gebracht op **TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO**.

- Wat de derde beklaagde betreft:

Spreekt derde beklaagde **VRIJ** van de tenlastelegging onder 1.

en veroordeelt de tweede beklaagde tot de kosten, berekend en
vastgesteld samen op zevenenveertig euro en achttien cent, kosten
ondeelbaar veroorzaakt door de vrijspraak, meer een vergoeding
van vijftwintig euro.

En gezien de hogervermelde veroordeling.

Zegt voor recht dat de tweede beklaagde verplicht is tot het betalen van een bedrag van één keer vijftientig euro bij wijze van financiering van het Fonds ingesteld bij artikel 28 van de wet van 1 augustus 1985 zoals gewijzigd en aangevuld tot op heden, bedrag vermeerderd met vijfenveertig deciemmen, zij een bedrag van één keer honderd zevenendertig euro en vijftig cent.

Stelt vast dat de herstellvorderingen zonder voorwerp vallen voor wat betreft de afbraak van de scheidingsmuur.

Spreekt het verval van de herstellvorderingen uit voor wat betreft de overige onderdelen van de herstellvorderingen.

Nopens de burgerlijke vordering.

De burgerlijke partij vordert, na deskundigenverslag, een som van 9095,09 euro. Deze som omvat de schadebedragen, met inbegrip van intresten, zoals berekend door de deskundige én een bijkomende genotsderving ten bedrage van 1702, 05 euro.

Tevens vordert zij één euro provisie op toekomstige schade. Zij vordert ook de veroordeling van beklaagden tot betaling van 845,12 euro expertisekosten.

De bijkomende genotsderving, met inbegrip van intresten, kan ex aequo et bono bepaald worden op 1282,05 euro, ondanks het feit dat de deskundige de schadeperiode als beëindigd beschouwde per 1 juni 2005. Uit het verslag blijkt immers ook dat de tijdens de plaatsafstapping aangekondigde herstellingswerken onvakkundig werden uitgevoerd. Uit de foto's genomen tijdens het aanvullend onderzoek blijkt dat deze herstellingswerken tot op heden nog niet vakkundig werden aangepakt op de manier zoals uiteengezet op pag. 6 van het deskundigenverslag.

Om deze redenen, **DE RECHTBANK,**

Ontvangt de burgerlijke vordering en verklaart ze gegrond in hiernavolgende mate :

Veroordeelt de tweede beklaagde tot betaling aan de burgerlijke partij de som van 8675,09 euro meer gerechtelijke intresten vanaf heden.

Verleent voorbehoud voor het opvorderen van toekomstige schade.

Veroordeelt de tweede beklaagde tot betaling van de expertisekosten, begroot op 845,12 euro.

Wijst het meergevorderde af als ongegrond.

Aldus gewezen en uitgesproken in het Justitiepaleis te Veurne op bovenvermelde datum, alwaar aanwezig waren :

, Alleenzetelend rechter, Voorzitter van deze kamer,
, Substituut-Procureur des Konings en Grif-
fier.